

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobkyně: **Mgr. Z. H.**
bytem

zastoupené advokátem JUDr. Radkem Forelem
se sídlem Masarykovo nám. 220, 763 61 Napajedla

proti
žalovanému: **Krajský úřad Zlínského kraje**
se sídlem Tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 12. 2018, č. j. KUZL-63049/2018-2,
sp. zn. KUSP-63049/2018/DOP/Ti,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Městský úřad Otrokovice, odbor dopravně-správní („městský úřad“) rozhodnutím ze dne 15. 8. 2018, č. j. DOP/36124/2018/PLA („rozhodnutí městského úřadu“) uznal žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích („zákon o silničním provozu“). Tohoto přestupku se žalobkyně dopustila tím, že jako řidička osobního automobilu při projíždění křižovatkou nedala při odbočování doleva přednost v jízdě protijedoucím vozidlům, čímž způsobila dopravní nehodu. Tímto svým jednáním porušila § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu. Městský úřad uložil žalobkyni pokutu ve výši 4.000 Kč a dále jí stanovil povinnost uhradit náklady správního řízení ve výši 6.000 Kč.
2. Městský úřad zahájil řízení na základě oznámení přestupku ze strany Policie České republiky. K přestupku mělo dojít dne 14. 12. 2017 okolo 16:30 v obci Otrokovice, ul. Komenského, silnice I/55, křižovatka s ul. Nadjezd a místní komunikace vedoucí k dálnici D55. Žalobkyně řídila osobní motorové vozidlo značky Jela ve směru od obce Tlumačov, po silnici I/55. Na zelený signál „Volno“ projela křižovatkou vlevo na místní komunikaci vedoucí k dálnici D55 a nedala přednost v jízdě protijedoucím vozidlům. Konkrétně šlo o vozidlo značky Daewoo Nubira, které řídila L. S. a vozidlo značky Ford Focus, které řídil P. Ch. Oba jeli po silnici I/55 ve směru od centra Otrokovice křižovatkou v přímém směru jízdy na zelený signál „Volno“. Došlo proto ke střetu přední části karoserie vozidla žalobkyně s přední částí karoserie vozidla paní S. a následně zadní části karoserie vozidla paní S. s přední částí karoserie vozidla pana Ch.
3. Při vydání rozhodnutí městský úřad vycházel kromě podkladů od Policie ČR také z výsledku svědků, z vyjádření společnosti Patriot spol. s r.o. Brno týkajícího se fungování semaforu a ze znaleckého posudku vypracovaného Ing. F. K., Ph.D., znalcem z odboru doprava silniční – příčiny dopravních nehod, strojírenství. Na základě těchto důkazů správní orgán I. stupně uznal žalobkyni vinnou ze spáchání výše uvedeného přestupku.
4. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí odvolala. Žalovaný její odvolání zamítl rozhodnutím ze dne 18. 12. 2018, č. j. KUZZL-63049/2018-2, sp. zn. KUSP-63049/2018/DOP/Ti („napadené rozhodnutí“).

II. Žaloba a vyjádření žalované k žalobě

5. Žalobkyně opakuje své námitky uplatněné ve správním řízení a poukazuje na rozpory ve výpovědi paní S. a pana Ch. Paní S. totiž vypověděla, že jela rychlostí asi 50 km/h a při projíždění křižovatkou svítila na semaforu zelená. Proto nemusela přibrzdit a jela volně v přímém směru jízdy. Pan Ch., který křižovatkou projížděl za paní S., naopak vypověděl, že vozidlo paní S. stálo na semaforu a do křižovatky se rozjelo na zelenou až poté, co žalobkyně se svým vozidlem již byla v křižovatce. Podle žalobkyně by však v takovém případě došlo ze strany paní S. k porušení § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu. Viníkem dopravní nehody by byla paní S., neboť za těchto okolností neměla do křižovatky vůbec vjíždět. Pokud vozidlo paní S. před křižovatkou stálo, žalobkyně nebyla povinna dávat jí přednost v jízdě, protože žalobkyně do křižovatky vjela na zelenou. Správní orgány se s tímto rozporem ve svých rozhodnutích řádně nevypořádaly.

6. Jako nepřipadný označila žalobkyně odkaz žalovaného na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2012, č. j. 7 As 91/2012-62. Tento rozsudek se týká situace, ve které k dopravní nehodě došlo při srážce vozidla jedoucího po hlavní silnici s vozidlem vjíždějícím do křižovatky z vedlejší silnice. Ovšem v projednávaném případě jela obě vozidla po hlavní silnici, takže se zde závěry uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu neuplatní. Žalobkyně navrhla soudu, aby napadené rozhodnutí zrušil.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě poukázal na to, že ve správním řízení není úkolem správních orgánů primárně zjišťovat podíl účastníků na společné dopravní nehodě, ale to, zda se někdo z nich dopustil protiprávního jednání. V případě žalobkyně tomu tak bylo, neboť to byla ona, kdo vyvolal nebezpečí v silničním provozu svým odbočovacím manévrem.
8. Žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterém označil úvahy ohledně porušení § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu ze strany paní S. za liché. Paní S. měla vůči žalobkyni přednost v jízdě, takže vůbec nebylo její povinností očekávat, že jí žalobkyně bude křížit cestu. Cílem tohoto ustanovení je zabránit tomu, aby křižovatku „zahltila“ vozidla z různých směrů. Paní S. do křižovatky měla možnost vjet proto, že měla přednost před protijedoucími vozidly a nemohla čekat, že žalobkyně tuto přednost nebude respektovat. Ze znaleckého posudku vyplynulo, že paní S. i při zvážení varianty rozjezdu z nulové rychlosti při stání na křižovatce neměla možnost zabránit střetu ani intenzivním brzděním. Žalovaný soudu navrhl, aby žalobu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

9. Žaloba **není důvodná**.
10. Soud konstatuje, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jde o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s. ř. s.). V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání. Vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. O žalobě krajský soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání. Žalobkyně se ve lhůtě stanovené pro vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím o věci samé bez jednání, nevyjádřila. Proto se má za to, že s tímto postupem souhlasila. Žalovaný s takovým postupem souhlasil výslovně.
11. Krajský soud se ztotožňuje se skutkovými i právními závěry správních orgánů. V tomto případě nevystává žádná pochybnost o tom, že žalobkyně se dopustila přestupku, který jí je kladen za vinu.
12. Podle § 2 písm. q) zákona o silničním provozu dát přednost v jízdě znamená povinnost řidiče nezahájit jízdu nebo jízdní úkon nebo v nich nepokračovat, jestliže by řidič, který má přednost v jízdě, musel náhle změnit směr nebo rychlost jízdy.
13. Podle § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu řidič odbočující vlevo musí dát přednost v jízdě protijedoucím motorovým i nemotorovým vozidlům.
14. Podle § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu řidič nesmí vjet do křižovatky, nedovoluje-li mu situace pokračovat v jízdě v křižovatce a za křižovatkou, takže by byl nucen zastavit

vozidlo v křižovatce. To neplatí, pokud řidič zastavuje vozidlo v křižovatce za účelem plnění povinností podle § 5 odst. 1 písm. h) nebo při odbočení vlevo podle § 21 odst. 5.

15. Podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla nedá přednost v jízdě v případech, ve kterých je povinna dát přednost v jízdě.
16. V souzené věci je nesporné, že žalobkyně i paní S. přijížděly do křižovatky po hlavní silnici z opačných směrů. Paní S. měla v úmyslu pokračovat v jízdě přímo, zatímco žalobkyně chtěla odbočovat vlevo. Jednalo se o křižovatku řízenou semaforem, přičemž žalobkyně i paní S. do křižovatky vjely na zelenou. Spis obsahuje vyjádření společnosti Patriot spol. s r.o., zaměřené (mimo jiné) na montáž a servis semaforů. Vyplyvá z něj, že zelená (signál „Volno“) na semaforu na předmětné křižovatce svítí v obou těchto směrech současně. V této situaci se proto uplatní § 22 odst. 5 zákona o silničním provozu, podle kterého měla žalobkyně odbočující vlevo povinnost dát přednost v jízdě protijedoucí paní S.
17. Námitka žalobkyně ohledně rozporu ve výpovědi svědků o tom, zda se paní S. před vjezdem do křižovatky teprve rozjížděla, anebo zda křižovatkou plynule projížděla, aniž by před ní zastavila, není pro posouzení věci podstatná. V obou případech totiž paní S. vjížděla do křižovatky na zelenou. V souladu s výše citovanými pravidly silničního provozu měla přednost v jízdě. Znalecký posudek se věnoval oběma možným variantám a vyplývá z něj, že v obou situacích bylo vozidlo paní S. již v pohybu v okamžiku, kdy se žalobkyně rozhodovala pro odbočení vlevo. Znalec zároveň dospěl k závěru, že při obou nastíněných scénářích mohla žalobkyně (na rozdíl od paní S.) střetu zabránit, pokud by dala přednost v jízdě.
18. Ve shodě s žalovaným krajským soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 6. 2016, č. j. 6 As 195/2015-32, který se týkal obdobné situace. Nejvyšší správní soud zde konstatoval: *„Účastník silničního provozu je povinen dát přednost v jízdě vozidlům jedoucím po hlavní silnici a je tedy oprávněn vjet do křižovatky jen tehdy, ujistil-li se, že se ve směru, v němž je možné očekávat přijíždějící vozidla, se žádné vozidlo neblíží, anebo že se sice blíží, ale je natolik vzdáleno, že za daných konkrétních podmínek nelze očekávat, že by muselo v důsledku vjetí řidiče do křižovatky náhle zpomalit či zrychlit nebo se mu úhybným manévrem vyhnout. Řidič není jistě povinen počítat se všemi nestandardními okolnostmi, jež mohou nastat, nicméně s těmi, které jsou vzhledem k povaze konkrétní situace nikoli nepravděpodobné a lze se jim přiměřeně jednoduchým způsobem vyhnout, resp. na ně reagovat, má zásadně počítat. Řidič tedy zásadně může do křižovatky vjet jen tehdy, je-li vozidlo, které se ke křižovatce blíží po hlavní pozemní komunikaci, od ní natolik vzdáleno, že by mohlo bez náhlého brzdění zastavit.“* Citovaný rozsudek se sice týkal situace, ve které povinnost dát přednost v jízdě dopadala na vozidlo přijíždějící do křižovatky z vedlejší silnice. Tyto závěry však lze analogicky vztáhnout i na projednávanou věc. Žalobkyně v souladu s § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu mohla vjet do křižovatky, nesměla však v jízdě pokračovat, mohla-li očekávat vozidla přijíždějící v protisměru, kterým měla dát přednost v jízdě. V jízdě by mohla pokračovat pouze tehdy, pokud by řidiči protijedoucích vozidel nemuseli v důsledku odbočovacího manévru žalobkyně náhle změnit směr nebo rychlost jízdy, např. pokud by protijedoucí vozidla byla v odpovídající vzdálenosti od křižovatky.

19. Soud proto musí odmítnout argument žalobkyně, že pokud se vozidlo paní S. teprve rozjíždělo ve chvíli, kdy žalobkyně již vjela do křižovatky, pak měla přednost v jízdě žalobkyně. Tento výklad zcela popírá pravidlo o přednosti v jízdě stanovené v § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu. Paní S., která jela po hlavní silnici a přes křižovatku projížděla v přímém směru jízdy na zelenou, neměla za daných okolností povinnost dávat přednost v jízdě žalobkyni, ani pokud by vozidlo žalobkyně bylo v křižovatce dřív, než vozidlo paní S. Žalobkyně mohla křižovatkou projet jako první pouze za předpokladu, že by protijedoucí paní S. kvůli tomu nemusela náhle změnit směr nebo rychlost jízdy. To se však v tomto případě nestalo. Jak vyplývá ze znaleckého posudku obsaženého ve spisovém materiálu, žalobkyně dostala paní S. do situace, že i pokud by mohla náhle změnit směr či rychlost jízdy, srážce s vozidlem žalobkyně neměla možnost zabránit.
20. Jak uvedl žalovaný, cílem § 22 odst. 3 zákona o silničním provozu je zamezit „ucpávání“ křižovatek. K tomu může dojít zejména při hustším provozu, během kterého se na vozovce bezprostředně za křižovatkou tvoří kolona. V důsledku toho by vozidlo, které v této situaci do křižovatky vjede, nemělo možnost celou křižovatkou projet a pokračovat v jízdě. Zůstalo by uvízlé uprostřed křižovatky. Tím by pak znemožnilo projíždění dalších vozidel jedoucích v jiných směrech. To však nebyla situace paní S., které ve vjezdu do křižovatky nic nebránilo.
21. Žalovaný proto rozhodl správně, jestliže zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí městského úřadu. Správní orgány v této věci postupovaly zcela v souladu s relevantními právními předpisy, řádně zjistily skutkový stav věci a svá rozhodnutí přezkoumatelně odůvodnily. Bylo bez jakékoliv pochybnosti prokázáno, že žalobkyně porušila § 21 odst. 5 zákona o silničním provozu, čímž se dopustila přestupku.

IV. Závěr a náklady řízení

22. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení žalobních námitek dospěl k závěru, že nejsou důvodné. Proto žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O nákladech řízení soud rozhodl ve smyslu § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec její běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 21. Října 2020

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně